

И побѣгнѫ.

Пикильо, който бѣ са забавилъ по причина на тъзи случка, послѣдова пѣтя си, отиде на дугеня, заплати, зе скжпоцѣнната ваза, и са върнѫ въ кѣщи. Сичко бѣ приготвено преди да си доде намѣстникътъ и да потърси дара, който пріе дъщеря му съ неописана радостъ и признателностъ.

« Ето, рече тя на сестра си, каквѣтъ даръ ми направи баща ми.

— Ето и нашъйтъ даръ, рече като я цалунѫ Аиша, даръ отъ сестрати и отъ Пикильо, той участвова съ съвѣтытъ си а азъ съ работата си. »

И ѝ поднесе единъ маврскій костюмъ, който бѣше направила еднаквѣтъ съ своя си, безъ знаньето на Кармена.

« Между туй часътъ минува, извика весело Аиша, времето ни е скжно » и, като са обърнѫ къмъ Пикильо: « не забравай, рече му тя, какво ти заржчахъ, да са погрижешъ за музикантътъ, за сладката и за питията. »

Вѣрнѣйтъ ѝ слуга са обѣща че ще останѫтъ въ сичко благодарни.

Дворътъ на палата бѣ вече захванѫлъ да гѣрми отъ шума на многобройнѣтъ коля на гостите: сичкытъ Пампелунски и Наварески благородны фамиліи бѣхѫ са събрали, повече богато отъ колкото изящно облечены; коприната, елмазытъ, шевоветъ, широкытъ златы шириты правяхѫ великолѣпно облеклото на сѣкыго, и широкытъ залы, които блѣстяхѫ отъ освѣщеніето и отъ огледалата, представяхѫ любопытно и пъстро зрѣлище.

Сичкытъ народы на свѣта са представяхѫ въ туй събраніе. А намѣстникътъ, честить и задоволенъ тосъ пѣть, не сваряше да отговаря на сърадователнѣтъ привѣтствія които му са отправяхѫ отъ сѣка страна. Сичкытъ единогласно са чудяхѫ на изѣящността, на реда и на неподражаемото благоприличие!

Сѫщытъ похвали са чувахѫ по сичкытъ залы, чувахѫ са до сایвана вѣнъ, дѣто стоеше свитъ Пикильо, който бѣ приготвилъ и турешилъ сичкытъ онѣ-